

Jens Dalgaard

ET MØDE MED POUL KREBS

RYTMEs udsendte "fangede" i Hjørring en travl Poul Krebs på pladeturne. Der blev lejlighed til en lille snak med ham om musik og meninger. Men først en lille præsentation:

Poul Krebs - 28 år, født i Århus. Startede med at spille ude i 18-års alderen. Akkompagnerede sine egne folkesange på guitar. Bl.a. inspireret af Dylan, Steppenwolf, Stones samt socialrealismen. Mødte Knud Møller ved Skagen Visefestival i 1975. De spillede løseligt sammen op igennem 70'erne. Krebs Band blev startet i 1980 med bl.a. Lars Dam på tangenter. Igennem de sidste 3 år samme medlemmer i Krebs Band nemlig, Knud Møller, guitar - Kent Holm Jensen, bas - Lars Sletten Thomsen, trommer - Niels Thygesen, orgel og synt samt Poul Krebs, sang og guitar.

Indtil Green-peace pladen, hvor Krebs Band bidrog med nummeret "Sirius", kørte man en ret lav profil udadtil, men på det seneste - og især efter udgivelsen af deres nye LP "Nat nu" - har man haft virkelig travlt. Alene pladeturneer har omfattet en periode på 2½ måned med en fyldt arrangementskalender.

RYTME: Hvad er det for en slags musik I spiller?

P.K. Vi spiller rockmusik. Og vi lægger megen vægt på, at der er et ærligt udtryk i det, vi laver, og at der er energi i det. Vi skiller os måske lidt ud, fordi vores musik går lidt på tværs af tidens strømninger. Udviklingen på den danske musikscene er ret snæver - det giver luft mellem genrene. Jo mere snævert andre kører - f.eks. efter en eller anden lyd eller sådan noget, der er oppe i tiden - jo mere plads er der til f.eks. vores musik.

RYTME: Hvem er jeres publikum?

P.K. Vores publikum er helt konkret de folk, der hæver sig fra lænestolen og kommer for at høre os. Et langt stykke hen ad vejen, er det et spørgsmål om energi. Hvis man viser folk, at man spiller for dem, og giver dem noget både for øjne og øren, så vil man med sin musik appellere til et bredt publikum. Vi føler, at vi har lige god respons fra folk uanset om vi spiller på et gymnasium eller i en beboerforening. Når vi spiller den musik vi spiller, og holder fast i de rødder vi har, så er det også en reaktion mod den tendens indenfor musiklivet, der ligesom vil medføre, at det er en EDB-operatør og ikke en musiker, der spiller. Jeg synes, at der er en fare for at udviklingen vil medføre, at det til sidst vil være stor kunst at stille et æggeur på 2 min. og 45 sek. og så udgive det på en singleplade. Det er helt i orden at bruge den moderne teknik til at lave effekter, men man skal kunne høre, når det er mennesker der bruger teknikken og ikke omvendt.

RYTME: Du skriver teksterne til gruppen?

P.K. Ja. Jeg har forsøgt at udvikle mine sange både ved altid at fortælle en historie og så ved at passe på ikke at virke som iagttager af det jeg beskriver. Samtidig prøver jeg at forholde mig solidarisk til det jeg skriver om, og ikke henfalde til at forgøgle, at der findes lette løsninger på de problemstillinger jeg tager op.

RYTME: Hvor finder du inspiration til dine sange?

P.K. Det er ikke noget med at lede efter den. Vi har alle evner i den retning, det drejer sig om at have antennerne ude. Nogen bruger deres evner til at skrive et brev til en god ven eller veninde, andre gør noget andet og jeg er ligesom disponeret for at bruge mine inspiratoriske evner til at skrive sange.

RYTME: Hvordan bliver musikken til?

P.K. Knud og jeg laver råmateriale til sangene, melodi og sådan noget, så går vi sammen i gruppen og laver det færdigt.

RYTME: Hvad består jeres repertoire af for tiden?

P.K. Vi har sorteret meget kraftigt ud i vores gamle sange, så nu kører vi stort set udelukkende med nyt materiale.

RYTME: Fremtidsplaner?

P.K. Når denne turne er forbi, skal vi lave en videooptagelse med ét af numrene fra pladen. Så skal vi på en tur igen 1. februar næste år. Og så ser vi hvad der sker.